

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michailis, strada Căminăriei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat și la loteriei

„Armata și federalismul!”

— Trei articole. —

III.

Cine a avut vre-odată ocaziunea să experimenteze o întreagă instrucție de recruți în o limbă lui necunoscută, și predată de oameni ce tot atât de puțin îi cunosc limba lui, acela va fi simțit chinul și amarul ce trebuie să-l supoare feciorul român până-ce a învățat comanda germană sau maghiară, și nu se va mira, că țărănul nostru de nimic nu fuge ca de armată.

Să mai adăugăm acum și aceea, că cei înrolați la armata comună, după 10 ani de serviciu aci, se permută la honvezime, unde a doua-ora trebuie să treacă prin o nouă instrucție de recruți, făcută în o altă limbă străină, în limba maghiară.

Astfel înțelege doară „P. L.” unitatea limbii?

Dar’ știm noi de ce-i este frică lui „P. L.”? Ii este frică, că odată cu federalizarea va pierde Ungaria armata ei proprie de care dispune și influența colosală ce o exercită asupra întregii armate comune. Asta-i prea adevărat; dar’ vorba Românului, de ce ‘ți-e frică nu scapi.

Da; parțim, unitatea limbii este de o importanță nediscutabilă, dar’ acolo unde există și omogenitate națională, spre exemplu în Germania.

La noi însă nu există omogenitate națională, prin urmare nici unitate de limbă, și ar urma de aci, ca statul să grijească, ca cetățenii de o limbă să-și capete instrucția militară în limba lor, spre a nu-i mālțtrata cu expresii lor cu totul necunoscute, căci nu pentru a fi chinuți cu învățarea unor expresii, de cele mai de multe-ori neînțelese, vin ei la miliție, ci pentru a-și face serviciul impus prin lege.

La noi însă, unde toate drepturile se monopolizează în favorul celor două popoare dominante, a Nemților și Maghiarilor, evident că ideea unei armate federative trebuie să-și scoată din sârmă și să le conturbe liniștea de până aci.

Un inconvenient nespuse de mare ar fi într’un cas de federalizare, din punct de vedere militar, și comunicația greoaie între autoritățile militare și civile, care, așez în cas de mobilizare ar avea urmări foarte funeste, isorite din indolența și trăgănarea autorităților civile autonome, — zice tot „P. L.”

Va să zică, autoritățile civile din această țară numai așa sunt în stare să funcționeze normal, dacă sunt sub stăpânire ungurească!! Ba bine că nu; ca-și-când n’am ști noi și n’ar ști lumea cât de acurat funcționează organismul autorităților ungurești.

Raționări de felul celor înșirate nu vor pute împiedeca însă nici federalizarea monarhiei și eo ipso nici căderea dualismului, dar’ nici punerea armatei pe alte baze, de cum sunt acelea pe care se găsește acum.

Aceasta o presimte „P. L.” și toți cei din jurul său, și aceasta o știm și noi, și este în interesul popoarelor oprimate, ca acest moment de transformare să sosească cât mai curând, dându-ne după puțină silință să precipităm sosirea lui.

Că ce poziție va trebui să iee poporul român față cu o chestie atât de vitală, depinde, așa cred eu, dela starea în care se va afla în momentul dat. Nu se poate deci afirma nimic cu posibilitate înainte.

Sigur este numai atât, că nu va pute fi o notă discordantă în concertul celorlalte popoare din monarhie.

Acestea toate la olaltă vor fi chemate să hotărască, că oare armata va rămân comună și mai departe cu o limbă de serviciu, sau că se va împărți și ea după provincii, având fiecare provincă autonomă să-și susțină însăși armata, și în timp de nevoie o pună la dispoziția monarhiei, ca parte întregitoare a armatei imperiale.

În cazul din urmă ar deveni fiecare pentru sine o armată națională, cu menirea de a susține ordinea internă în provincia respectivă, ear’ toate laolaltă, puse sub un minister comun, ar servi spre apărarea monarhiei în contra dușmanilor esteri.

Căci pe popoarele deosebite numai interesele comune poate să le contopească spre a lupta pentru un scop. Indată-ce aceste interese comune dispar, comanda comună într-o limbă străină cu atât mai puțin le va pute ține unite.

Noi din punctul nostru de vedere dară n’avem de loc să ne temem nici de federalizarea monarhiei, nici de a armatei; din contră, datorința noastră națională și patriotică ne impune, ca să pretindem chiar aceasta cu insistență, convingși fiind, că numai într-o monarhie edificată pe autonomia națională a tuturor popoarelor din țară ne vedem noi asigurată existența noastră ca popor și numai prin întărirea specială a tuturor popoarelor din monarhie va pute deveni monarhia noastră scut puternic în afară pentru popoarele ce o compun. Și dacă vre-un popor din țară, atunci sigur noi suntem cei dintâi cari avem interese mari naționale ca monarhia de azi, din neputințioasă ce este în urma fundamentului național zidit pe dualism, să se restaureze și să devină tare și puternică, punându-și ca fundament autonomia națională a popoarelor sale, ear’ ca peatră unghiulară fericea acestora.

Până atunci însă noi lucrând se priveghem!!!

Sibiu, în 26 Sept. n.

Conflictul româno-bulgar.

Am anunțat și noi, că în dosarul crimelor politice, săvârșite pe teritorii române din partea nemulțumitorilor Bulgari, se găsesc mai multe scrisori ale șefului de bandiți Sarafoff, adresate conșoților săi din București. Am dat apoi și știrea, că Sarafoff, chemat la parchet, în Sofia, a negat existența astorfel de scrisori compromițătoare pentru el, și a cerut să-și prezenteze scrisorile în original, pentru a dovedi că sunt — falsificate. Eusor de înțeles planul banditului bulgar. Credea, că justifiă românii va satisface la moment dorința sa și va trimite scrisorile compromițătoare în original guvernului bulgar, unde apoi sigur că în trei zile dispăreau cu desăvârșire. Justiția română, după-cum cetim în zărele din România, a dispus însă, ca scrisorile cari se găsesc în numitul dosar, și sunt semnate de Sarafoff, să fie fotografate la serviciul antropometric. Ele au fost înaintate apoi, fotografate, ministrului român de externe, spre a le trimite dlui Mișu, agentul diplomatic în Sofia, care, la rândul său, va avea să le supună la cunoștința guvernului bulgar. Între scrisorile fotografate se găsește și aceea în care miserabilul Sarafoff vorbește de realizarea „marei scop”, care, după mărturisirile studentului Trifanoff și ale lui Nicola Hagi Bogdanoff, nu e altceva decât atentatul contra Regelui Carol.

Sperăm că acum când scrisorile lui Sarafoff vor sosi în fotografie, la Sofia, mișelul lor autor nu le va mai tăgădui existența.

Sunt prea mulți. Deputatul guvernamental Szivák Imre, s’a prezentat Duminecă în fața alegătorilor săi din Biserica-albă, și în vorbirea ce li-a ținut a constatat, că e greșeală politică existența unui partid guvernamental atât de mare cum e cel de astăzi în Ungaria. La alegerile viitoare va trebui să se mișcoreze deci, compunându-se din elemente mai puține, mai bune și mai omogene. Cu alte cuvinte, în partidul guvernamental maghiar astăzi sunt — mulți și proști! Foarte bine.

Metropolitul Mețianu la Sebeșul-săsesc.

— 24 Septembrie.

(Urmare și fine).

Duminecă des de dimineață pe toate stradele orașului băjbăia mulțimea de popor din loc și din comunele vecine, toți, cu mic cu mare, îmbrăcați în haine sărbătorești. La ora 8 a. m. curgea poporul spre biserica nouă în cete numeroase.

Biserica în care se făcea sfințirea apei, fu pe dată îndesuită de public, asemenea și spațiul dinaintea ei, precum și lunga și lata stradă ce ducea spre biserica renovată.

La orele 9 preoții îmbrăcați în bogate și frumoase odăjdii bisericești, întâmpina pe înalt Preasfințitul, care sosind îmbracă mantia și luând toaieul arhiepiscopesc în mână pleacă în sunetul cântărilor religioase executate de preoții oficanți și cântărești. În fruntea convoiului se duceau praporii bisericești, din turn sunau în ton sărbătorește clopotele, toate casele românești de-alungul stradei pe unde a trecut, erau frumos împodobite cu verdeață și cu covoare.

Serviciul divin.

Ajunși la biserica renovată, arhierul se îmbracă și se fac ceremoniile obicinuite la sfințirea de biserici: Cele trei molitve cetite în genunchi, în ton înalt de către I. P. S. Sa cuprind pe toți cei de față de o evlavie indescriptibilă. După încunjurarea de trei-ori a bisericii pe din afară, ungerea ei cu mir și stropirea cu apă, s’a început liturgia, la care au funcționat afară de I. P. S. Sa, domnii: Zacharia Boiu, Ioan Droc, Dr. Eusebiu Roșca, protopresbiterii Ioan Tipeiu, Sergiu Medean (Sebeș), Vasile Domsa (Orăștie), I. Morariu (Dobru), preoții David Păcurar, Stoicuță, Cibu, Muntean și Murășan. Ca diaconi au servit Dr. Elie Cristea, secretar consistorial și Vicențiu Orăsan. Acest din urmă în decursul liturghiei a fost hirotonit de preot pentru parochia Agărbicui.

Cântările liturgice le-a executat frumos și bine corul reuniunii meseriașilor „Andreiana” sub conducerea învățătorului Ioan Pavel.

În biserica renovată cu mult gust a început numai o mică parte de public. Restul era în cimiter.

După finirea liturghiei I. P. S. Sa dimpreună cu tot publicul a eșit în cimiter și aici mâncând dela cuvintele din sfânta evanghelie: „Petre, tu ești petra creștiniei, pe această petră voi întemeia biserica Dăduului și porțile iadului nu o va birui pe dănuș”, a ținut o lungă vorbire către popor, plină de parintești și arhiericești sfaturi, învățături potrivite pentru modul de gândire și de trai al poporului. La început face o mică istorisire despre luptele și suferințele prin cari a trecut poporul român în trecut pentru alipirea sa față de biserică, și cu toate aceste el totuși nu a pierit, pentru-că țărnia lui în credință a fost mare și tare, și tot ce este întemeiat pe credință în Dumnezeu este vecinic ca și Dumnezeu. Asămănând biserica cu o mamă bună, îndeamnă pe cei de față a ține cu țărnie și scumpătate la biserica străbună, căci „biserica este isvorul binelui și al fericirii tuturor”. Laudă pe poporul credincios din Sebeș și pe conducătorii săi pentru străduințele date întru renovarea și înfrumusețarea vechii biserici. Îi îndeamnă a o cerceta cu toții în Dumineci și sărbători, având fiecare propus de a eși totdeauna din ea „mai luminăți ca-și-când au intrat”. După-ce prin pilde și asămănări la înțelesul tuturor, scoase din viața însăși a poporului nostru, arată marea înfrință ce o are învățătura asupra omului, precum și însemnătatea ei cea prețioasă, combate cu asprime luxul.

Întreaga vorbire a fost așa zicând sorbită de către ascultători și a făcut o adâncă și bună impresiune asupra tuturor.

A urmat stropirea poporului cu apă sfințită, săvârșită de I. P. S. Sa, care a durat mai bine de o oră.

Recepțiunile.

Reîntors la cuartirul său, I. P. S. Sa a primit rind pe rind deputățiunile oficilor publice din loc. S’au prezentat magistratul sub conducerea primarului Otto Konrad, oficanții judecătorești cerucale, ai direcțiunii financiare, oficanții oficiului silvanic erarial, precum și delegații bisericești gr-cat. conduși de dl protopop Dobrescu.

I. P. S. Sa s’a întreținut cu fiecare deputățiune, interesându-se asupra referințelor locale și asupra lucrărilor pentru progresul general, și pentru toți a aflat cuvinte potrivite și părintești.

Banchetul.

La ora 2 $\frac{1}{2}$, s’a dat un banchet în frumoasa sală a hotelului „La leul de aur”. Au luat parte 100 de persoane, între cari și șefii oficiilor publice. În întreg decursul banchetului, cam scump, dar’ elegant și bun, a dominat o însuflețire și veselie viuă.

La rindul său s’au ținut, natural, și mai multe toast.

Escelența Sa a toastat cel dintâi pentru M. Sa Impăratul și Regele. Toastul a fost ascultat în picioare și între urale de „trăească” la adresa M. Sale.

A vorbit apoi protopresbiterul Sergiu Medean, ridicând poculul pentru I. P. S. Sa Metropolitul. Oratorul într’un avânt toast, a arătat iubirea, respectul și devotamentul ce datorim I. P. S. Sale. Aplauze îndelungate și frenetice au acoperit toastul dlui protopresbiter.

Al treilea toast l’a ridicat dl Dr. Eusebiu Roșca pentru reprezentanții diregătorilor din loc și în special pentru dl primar.

Dl primar O. Konrad mulțumește (în limba germană) în o frumoasă vorbire antevorbitorului pentru atențiunea arătată față de d-sa, și față de ceilalți oficanți șefi din loc, arătând totodată, că în cauze culturale aici în acest oraș nu există nici o deosebire între diferitele confesiuni, aici toate se unesc și trebuie să se unească pentru acest scop. Închină pentru I. P. S. Sa.

Un frumos toast a rostit dl secretar cons. Dr. Elie Cristea. D-sa după-ce arată că credințioșii noștri din acest oraș sunt într-o stare mulțumitoare, înfloritoare, având biserici frumoase, preoți și învățători la culmea chemării lor, școală bună, fonduri bisericești și școlare în sumă de aproape 40 mii de florini, meseriași și țărani inteligenți, îndeamnă pe actualii conducători a lucra și mai departe cu aceeași rivnă și zel la înaintarea pe toate terenele a poporului condus de ei. Amintind de marea primire și de sincerele manifestațiuni ce i-s’a făcut I. P. S. Sale și suitei Lui, dovedi acestea despre iubirea și credința cea nemărginită ce o au față de capul bisericii străbune, îi îndeamnă pe conducători a cultiva și mai departe în inimile poporului aceste simțăminte, având totdeauna înainte cuvintele poetului-rege V. Alexandri:

„Cred că treptat se perde a neamului ființă

„Când el se depărtează de-a bunilor credință”.

Esprimându-și bucuria despre existența raporturilor frățiești între confesiunile din acest oraș, încheie cu cuvintele poetului german Schiller:

„Nur die Eintracht bringt die Stärke;

In der Eintracht liegt das Glück”.

Închinând pentru și mai departe durabilitatea a raporturilor frățiești, cari numai folositoare pot fi tuturor.

Șirul toastelor a durat până la orele 4, când ridicându-se I. P. S. Sa, banchetul s’a încheiat. I. P. S. Sa părăsește sala între frenetice ovățiuni ale publicului din sală, cari se continuă cu ale numărului public ce era adunat înaintea hotelului și de-alungul stradei până la cuartir.

Concert-teatru.

Seara s’a dat în aceeași sală un concert-teatru, de către reuniunea meseriașilor „Andreiana”. Public a fost mult și ales. Sala plină.

După sosirea I. P. S. Sale, care este primit cu puternice strigăte de „trăească”, cortina se ridică. O privesc admirabilă ni-se prezentă. Membrii reuniunii de meseriași „Andreiana” sunt grupați la un loc, ținând în mijloc noul drapel al Reuniunii. Drapelul făcut din mătășă grea de culoare vântă, purtând pe deoparte inscripția: „Meseria și industria plug de aur” și pe cealaltă parte numele Reuniunii: „Andreiana” și anul curent, toate aceste brodate cu fir de aur. Acest drapel a costat aproape 200 fl. și e făcut din colecta întreprinsă între membrii Reuniunii și din ofertele altor binevoitori ai acestei tinere Reuniuni. Înaintea acestui grup pășește harnicul tinăr Ghiță Tătar și ține un prea frumos și potrivit „cuvânt ocașional”.

După aceasta au urmat patru cântări executate de corul mixt al Reuniunii de cântări condus pe tinerul învățător I. Pavel. Toate patru puncte au fost bine executate și tinerul purgător merită laudă pentru zelul ce-l desvoaltă în instruirea membrilor acestei Reuniuni,

compusă, afară de d-na Murășan, numai din țărance și meseriași. Între cântări au fost intercalate și două declamări, ambele anecdotice de Speranță, predată cu succes de către doi tineri meseriași. Au stîrnit mult haz și ris în public, asemenea și piesa teatrală ce a urmat, „Sărăcie lucie”, de I. Vulcan, care a fost bine jucat și a produs multe momente vesele în public. Foarte potrivit au fost intercalate și cântări în această piesă poeziile „Noi țărani dela sate” și „Lugojana”. Publicul a răsplătit cu furtunoase aplauze pe dibacii diletanți.

I. P. S. Sa părăsește sala, retrăgându-se la odihnă în cuartirul destinat, ear’ în sală după o mică pauză se începe dansul cu mult foc și voe bună, care a durat până în zori.

Cununa damelor și a domnișoarelor a fost foarte mare, foarte frumoasă și aleasă, păcat că mi-e greu, de tot greu, a înșira aici numele tuturor „floricelilor” din cari a fost această cunună alcătuită. Vina o poartă zeita Terpsichore, carea numai atunci a început a mă înalza la călcăie când mi-a sosit ora plecării, și astfel... floricelele din cunună mi-au rămas necunoscute. Am plecat... fără-ca codrul să rămână, și mândra să mă plângă; am plecat... indignat, bine înțeles nu pe... mândră, ci pe... zeită.

Plecarea.

Luni cu trenul dela 8 a. m. I. P. S. Sa dimpreună cu suitea a plecat spre Sibiu, însoțit fiind până la gară de un număr public. Și vor trece de acum decenii întregi, până când credințioșii bisericești gr-or din Sebeș, vor avea poate ear’ fericirea de a găzdui pe capul bisericii în mijlocul lor.

Pentru frumoasele manifestațiuni și sărbări ce le-au făcut din acest prilej, laudă li-se cuvine. Arghir.

Episcopatul Românilor din Turcia.

Bitolia, 8 Septembrie v.

Chestia episcopatului românesc din Constantinopol, ori chestia Antim, precum unele ziare au numit-o în batjocură, nu este nouă. Să-i facem puțin istoricul ei. În anul 1892 mare ferebere era printre Românii de aci. Un curent de entusiasm, de patriotism cald sufla puternic printre straturile toate ale societății românești. Se pregăteau evenimente foarte însemnate pentru existența și pentru viitorul poporului nostru. Eată ce anume: se luase inițiativa unei procure monstre, unei procure din partea întregii suflări românești de aci, prin care populația delega pe șese frunțași ai ei, ca în numele ei să ceară dela înaltul guvern turcesc recunoașterea unui șef religios românesc, cu aceleași drepturi și prerogative, de cari se bucură șefii religioși ai Grecilor, Bulgarilor, Armenilor etc. Mii și mii de iscălituri și de peceți comune ale acoperiului procura în chestiune. Pe la începutul lui Iunie totul era gata și tot pe atunci delegațiunea poporului românesc din Turcia merge în capitala imperiului otoman, ca să încerce să-și aducă la îndeplinire misiunea cu care fusese însărcinată.

În numele Românilor supuși sceptorului Osmanliilor delegațiunea prin o petiție adresată M. Sale Sultanului cere ca să-și recunoască și populației românești, a cărei credință și devotament pentru imperiu erau mai presus de orice încercare, dreptul, care de mult fusese acordat celorlalte naționalități nemusulmane, și anume să-și recunoască și națiunii românești dreptul de națiune aparte, dându-i-se autorizația necesară spre a-și alege un cap religios al ei, care să fie oficial recunoscut. Petiția a fost referită marelui vizir, pe atunci Djavad-Paşa. Acesta nu prea escula prin sentimente de filo-romanism. El a pus în vederea delegațiunii, că cererea lor fiind chestie de natură religioasă, ar trebui ca prealabil ei să afle, cari sunt în această privință vederile și părerile patriarhului grec. Delegațiunea, deci, era trimisă de Escelența Sa la cel mai mare și mai înverșunat vrășnă al românismului, la acela de sub jugul căruia poporul nostru făcea o sfortare supremă, ca să se scape. Se putea prevedea în toată siguranța, care ar fi fost răspunsul Preasfințitului Sale. Pur și simplu a declarat, că n’au ce căuta la el oameni, cărora el nu le recunoaște nici o calitate. Cu alte cuvinte le-a închis poarta în nas. Și nici nu putea fi altfel. În condițiunile actuale cu actualul ideal (care fie zis în parentesă e imposibil de realizat) al propagandei grecești, o unire cu Grecii, speranța în sprigin și ocre-

tire din partea patriarhului sînt lucruri peste putință.

Delegațiunea a relatat marelui vizir refuzul formal al patriarhului de a o recunoaște, ear' Escelența Sa a răspuns, că nu va trece cu vederea cerea lor.

Acî s'a oprit mersul lucrurilor în 1892. Deși — din cele ce preced — reiese evident, că chestiunea nu făcuse nici un pas înainte, totuși s'a comis marea și neexplicabilă greșeală de a se trimite pretutindenea, că chestiunea episcopatului merge foarte bine, admirabil, că M. Sa Sultanul și toți ministrii au primit cererea delegațiunii cu multă bunăvoință și că în curînd această chestiune va fi rezolvită, conform dorințelor Românilor. De multă bucurie și de mult entuziasm a fost cuprinsă populația românească dela un colț al Turciei până la celalalt. Zi cu zi, cîs cu cîs se aștepta cu o auxietate nervoasă depeșa îmbucurătoare, depeșa prin care s'ar fi anunțat autorizația imperială pentru a-și alege și Românii un șef religios, depeșa, care ar fi pus capăt suferințelor seculare. Dar' treceau zilele una ca alta, luminate de același soare și nici o depeșă, nici o veste bună din capitala Turciei. În realitate nu se obținuse nimic. Și ca o dovadă pipăită de puținul succes al demersurilor făcute este, că în August, același an, o parte din delegații părăsese Constantinopolul și se duc pe la vetrele lor. Adevărat e, că au rămas doi din ei acolo, ca să continue cu demersurile începute, însă adevărul e, că nici această *continuare* n'a dat vre-un rezultat eficient.

În 1896 din nou chestia episcopatului agită lumea. După ce 4 ani de zile a stat înmormîntată, ea revine la ordinea zilei. Delegațiunea merge pentru a doua oară și în același scop la Constantinopol. Ce se întîmplase, ce împrejurări au determinat din nou această reînviere a unei chestiuni, care începuse să fie uitată de lume? Se întîmplase, că cu puțină vreme înainte postul de mare vizir al M. Sale Sultanului îl ocupă *Halil-Rifaat-Pașa*, despre care toți erau încredințați, că hrănia cele mai bune sentimente pentru Români. Noua Escelență fusese ca guvernator în Bitholia și aici dăduse dovezi suficiente de dragoste, ori cel puțin de bunăvoință pentru mișcarea românească. Se părea, deci, că era omul cel mai potrivit pentru a răspunde afirmativ și a da o soluțiune favorabilă cererii Românilor. Atunci se reia pentru a doua oară firul demersurilor, întrerupte la 1892. Earăși o petiție M. Sale, care de data aceasta o referă *consiliului de miniștri*.

Era, însă, o deosebire esențială între conținutul petițiilor dela 1892 și a celei dela 1896. Atunci se cerea autorizația pentru a alege un șef religios, acum delegații fac cunoscut, că 'și-au ales în Preasfinția Sa *Antim* pe capul religios al poporului românesc din Turcia și cer să 'i se dea cuvenitul *berat* (recunoaștere oficială).

Cine este acest *Antim*, faimosul *Antim*, al cărui nume astăzi puțini sînt acei Români, cari se nu-l cunosc? Preasfinția Sa este un fost Metropolit grec, care în timp de 30 de ani și mai bine a păstorit prin diferite diocese și îndeeșbi prin acelea în cari populația românească era destul de numeroasă. Silit de împrejurări, a cerut dela delegațiunea românească din Constantinopol să-l aleagă pe el de Metropolit-Primat al Românilor din Turcia, luân-

du-și angajamentul formal de a munci cu mult zel și devotament în folosul românismului. Cererea 'i-a fost primită. Dacă alegerea în persoana sa a fost bună ori rea, nu e aci locul să vorbesc despre aceasta. În lipsă de altul, bun era și Metropolitul *Antim*. Și Bulgarii la început au ales ca prim șef religios al lor pe un Metropolit grec. Coincidență curioasă, răspundea și el la numele de *Antim*.

Așa, în urma acestei alegeri din anul 1896 Metropolitul *Antim* devine alesul religios al poporului nostru. Delegații cereau deci dela M. Sa Sultanul, ca să li-l recunoască.

Ce a urmat după aceasta, vom vedea într'un număr viitor.

Marcu Ionescu.

Revistă esternă.

Chestia chineză.

Două momente se marchează cu deosebire în chestia chineză, anume: nota lui Bülow, adresată puterilor și noile mișcări din China.

La nota Germaniei n'a dat răspuns încă Anglia, Japonia și Rusia, se crede însă, că răspunsul lor va fi aprobator. Statele-Unite sînt contra. În răspunsul lor ele nu pretind estradarea instigatorilor răscălei, ci cer, ca guvernul chinez să-i pedepsească. Americanii vor a-și retrage trupele din China, avînd mare lipsă de ele în Filippine. În chestia aceasta concertul statelor nu e complet.

Dreptre pace, cum am anunțat ieri, acum nu poate fi vorba. Evenimentele ce se pregătesc în China, ne pun în prospect un nou război. Cei mai mari dușmani ai Europeanilor au ajuns la cîrmă. Se afirmă, că împărăteasa stă și acum sub influența prințului Tuan.

Curtea împărătească e tot în provincia *Sansi*, în *Sianfu* și cum se anunță din Peking, ea va rămîne acolo definitiv, nemai voind a se stabili în orașul sfînt, profanat de străini prin intrarea lor în el.

Burii refugiați.

Luptătorii buri se refugiază de urgență engleză pe teritor portughez. O ceată de 700 de Buri cu 14 ofițeri, a fost escortată de soldați portughezi la Lorenzo-Marquez, altă ceată de 300 a sosit cu trenul. Cu toți au fost internați. Numărul Burilor, cari s'au predat autorităților portugheze, este de 3000.

Din Anglia.

Pregătirile pentru alegeri s'au început și agitațiile sînt în toată lor. Candidații tin vorbiri în cercurile electorale. *Chamberlain* a vorbit la Birmingham apărîndu-se contra învinuirilor opoziției, apoi zise: Când la 1895 'mi-am luat portofoliul, am avut două scopuri: să aduc la înflorire coloniile și să cîmîntez alipirea lor cu Anglia. Ambele scopuri 'mi-le-am ajuns. Războiul nu 'l-au făcut bancarii, ci *Kruger*, pe cari 'l-au sedus amicii, făcîndu-l să creeze în intervenția puterilor.

nu mai revine, singur numai amintirea ei.

Înșiruiți-vă, scumpe icoane, 'mi-e dor de voi, 'mi-e dor de mine însumi din alte vremuri!

Între ziduri.

— Și nu glumești, te duci în seminar?
— Nu glumesc!
— Nu cred.
— Și pentru ce nu crezi?
— Pentru că... pentru că nu-i de tine!

Erau spuse în glumă vorbele prietenului meu și abia tîrziu m'am convins, că el a spus adevărul.

Adese-ori, când stam ingenunchiat, cu fața îngropată în palme, când sunetele orgii și fumul de tămăie mă ridicau în sfere de lumină și de credință, ca o scăpărare de fulger îmi veniau în minte cuvintele: Nu-i de tine! Nu-i de tine!

Vedeam altarul tremurînd în flacăra luminilor de ceară, crucea strălucind deasupra-i — vecinul simbol al dragostei și al jertfei — și înțelegeam în adîncul sufletului meu, că prea e curat altarul, prea e sfîntă jertfa, decât mîinile mele s'o profaneze vre-odată. »Nu pun mîna mea cea păcătoasă...«

Cînd pentru alinația-dată m'am vîzut închis între ziduri, cu toate-că eram obișnuit cu ele de prin internate, eram indispus și desilusionat. Erau așa de vaste coridoarele — și sunau a gol și a pustiu...

Altcum visasem eu viața înainte cu câteva luni!

Parcă mă vîd înaintea gimnasilui cu chipul dat pe ceață, zimbînd vieții și viitorului cu căldura celor șapteprezece ani.

Din Sîrbia.

Din incidentul zilei onomastice a reginei, au fost agrajați toți osîndiții în procesul atentatului. Între cei agrajați sînt generalul *Nicolici*, protopopul *Ghiurici*, adv. *Jivocovici* și *Katevici*, cari au fost osîndiți la 20 ani temniță. — Foata oficială anunță, că sculpina e convocată în sesiune pe 29 Dec. cîl. v.

Jancsó Benedek-Sarafoff.

De vre-o două trei zile, pacînicul nostru Sibiu este alarmat de o apariție curioasă: o figură de om suspect, cu o tipică expresie de Bulgăroi, cu ochii mici și bănuitori, adăpostiți la umbra unor ochilari de pretins savant, și cu trupul de o grăsimă de parosit al înaltului guvern, (de *suflet*, n'am ce zice; el se va fi topit de mult în căldura grăsimilor trupesti ale omului alarmant).

Cum se chiamă individul senzațional și cine-i el?... Păi vorba-i de faimosul Jancsó Benedek-Sarafoff, conspiratorul maghiaro-bulgar în contra vieții naționale românești, asupra căreia atentează mereu cu veninul cernelii de scribler maghiar sovînist...

Acest mare șef dematcat al poliției secrete ungurești, are la tot casul o misiune aici la Sibiu, în cuibul agitatorilor valachi... Ce fel de misiune? Nu o vești și dumneavoastră, blăjini cetitori; o știu însă eu — singur eu — reporter care trebuie să știu și ceea-ce știu alții și mai ales ceea-ce nimeni altul nu știe...

Misiunea lui Jancsó Benedek-Sarafoff este că se poate de importantă pentru statul național maghiar (care n'a existat pînă acum și nu există și cu atât mai puțin va exista vre-odată). Sarafoff-ul în ediție ungurească e trimis la Sibiu în misiune de studiu asupra... progresului maghiarisării în cuibul românosc-sălesc. În acest scop, suspectul mișionar face observații neconținute asupra Sibiienilor, pretutindenea unde se găsească ei, fie pe stradă, fie în restaurante, fie în cafenele... Ziua noaptea (cu deosebire noaptea, patroana tuturor) — Sarafoff-ul ungurec cutieră Sibiu, fără să-l fi știut pînă acum nimeni ce caută el.

Dar' îl prinseu eu aseară, în flagrant delict de spionaj ungurec. Îl prinseu și-l voi demasca fără de milă.

Era pe la orele 11 din noapte. Întruna din cafenelele sibiene, vestit cuib al agitatorilor daco-români și pan-germani, la o masă îmbrăcată în verde (semn de oficialitate) — Sarafoff-ul nostru dela Budapesta presida cu fața de dictator. În juru-i se găseau, cu gurile căscate, cu gîturile setoase, cu fețele incunțate mai mulți cunoscuți conspiratori anti-români dela gimnasil ungurec din Sibiu, în frunte cu însuși directorul.

Aha! 'I am prins... Am pus mîna pe conspiratorii Sarafoff-ului ungurec... Să-i ascult numai...

Mă apropiu de masa verde a verziilor bulgarofili... Și încep să trag cu urechea...

Conspiratorii vorbesc încet... Șoptese de progresul maghiarisării la Sibiu. Sarafoff-ul dela Budapesta înșiră mereu la date zdrobitoare despre ruina națională a Sașilor și a Românilor, ocîind un lung pomelnic de nume maghiarisate poseda de fel de fel de... nemaghiari nebotizați...

Acum vieța nu-mi mai zimbăia, nici eu nu mă zimbăiam vieți...

Într'o dimineață ductorul a spus, se nu mai tin ogîndă la mine, căci asta e semn de vanitate; prefectul 'mi-a ținut o vorbă de jumătate de cîs pentru-că m'a vîzut în grădină cu pălăria dată pe ceață; și earăși ductorul cu un zimbet, ce mi-se părea silit, 'mi-a spus se nu mai es așa curînd din capul. Să nu es așa de curînd — și mă dureau genunchii și cotele, de nu mai puteam!

Mă simțeam umilit de atâtea lecții și în internul meu protesta cu indignare mîndria năbușită a studentului absolut.

Adese-ori seara cînd eram singur pe coridor, mă furișam la gîm și priveam în lume.

Ce frumoasă era lumea!

Lumina electrică — o intensivă lumină de lună — sgomotul trecătorilor și al tramvaielor, îmi dau o priveliște caleidoscopică.

Vedeam valurile vieții — suprafața scîldată în lumină — și nu-mi dam seamă, că această suprafață strălucită acoperea un adînc de miserii și ticăloșii.

Părechi-părechi treceau pe dinaintea-mi, și eu le vedeam scîldate în lumină, libere, fericite. Auziam cîntecul sirenic al vieții, și stam legat ca un al doilea Odisseu și nu puteam să-l ascult mai deaproape.

Și cîntecul acesta îmi suna în auz pretutindeni, în muzeu, în capelă, la universitate, în dormitor.

Seara înainte de a adormi, urmăream sgomotul vieții din afară. Și sgomotul se auzia tot mai slab, ca pulsul unui bolnav, care moare.

Și adormiam... visul îmi vrăji viața în colori de lumină. O, ce frumoasă e viața în visele din seminar!

Starea aceasta de indispoziție și desilusionare, n'a durat însă mult.

— Deodată însă, un țipet spăimîntător ese din piepturile conspiratorilor. Ce-i?... Ce s'a întîmplat?... Să fi pierit lumea?... Ori se fi pierit statul național ungurec care nici nu există?... Nu! Nu! E ceva mai grav...

Estrem de grav... E un fapt îngrozitor la care Jancsó Benedek-Sarafoff și tovarășii lui nocturni privesc cu ochii injectați în sânge de colorea celui mai fals vin roșu posibil...

În mijlocul cafenelei, la sunetele revoluționare ale unor cîntece românești, joacă de să rupă podelele... Cine? — Un coșcogiamite oficer de husari honvezi, tip ungurec neaoș cu mustețe răsucite și vîscușite și lungi-lungi, ajungînd pînă colo la Marea-Neagră, ori pînă la Sofia, ori chiar pînă la — Constantinopol...

Îngrozit, Sarafoff-ul ungurec 'și-a eșit din minți... E ca nebun... Nu mai are loc pe scaun... Pe urmă ne mai putînd de groaza teribilă a *valahisării honvezilor* (!!) — leșină...

Conspiratorii din jurul lui, zdrobiți și ei, de-abia se reculeg într'un tîrziu din spaima lor, pentru-ca, în trist convoiu funebru, să-l transporte acasă, în sferele visărilor panmaghiare, pe leșinatul de Jancsó-Sarafoff...

Și cîntece duioase românești răsună mai departe, fără de sfîrșit și — fără de control...

Ascanio.

Scrisori din București.

— Dela corespondența noastră. —

— 10 Septembrie v.

O școală cu program bun. Societatea „Brada”.

În România o mare parte a învățămîntului e încredințat institutelor private. Institutele acestea după forma lor originală ar fi menite să fie primele focare ale educației, ar fi menite să infiltreze în inimile tinere adevărata iubire de ordine și datorie de patrie, neam și D-zeu.

Aceasta ar fi menirea institutelor private; dar' chiar aceasta n'o urmează. Institutele private în mare parte sînt o nefericie pentru țeară, căci directorii lor au în vedere numai specula; ei fac comerț cu școala; pentru parale fabrică certificate de absolvire, de dragul banilor permit tot elevilor, cari cresc și absolv liceul fără muncă, dar' cu un moral corupt și păcătos.

Rîul acesta e recunoscut de toți, dar' nu se poate vindeca. Vindecarea sigură ar fi închiderea lor, ceea-ce nu se poate, căci statul are lipsă de ele.

Statul a încercat însă diferite mijloace, ca directorii să nu fabrice așa ușor certificatele de trecere; ca învățămîntul din institute să fie mai sever controlat, dar' pînă acum totu' a fost zadarnic, pînă acum directorii au triumfat în comerțul lor.

Este în interesul statului, ca pe viitor controlul să fie și mai sever, dar' este dator și a profesorilor buni din țeară să se pună în fruntea institutelor private, să înceapă o direcție de regenerare, să lucreze conduși de mai mult idealism, ca prin munca lor desinteresată să pună capăt abuzurilor din vechile institute.

Un astfel de institut cu un program frumos și cinstit s'a inaugurat și la

10 Septembrie sub direcția compatriotului nostru profesor *Virgiliu Popescu*. Dl Popescu 'și-a propus să dea elevilor sei o adevărată creștere națională, ear' spre scopul acesta a angajat mai mulți tineri de inimă, ca prin conferențe patriotice să verse în inimile tinerilor iubirea de neam și țeară: sentimentul național atât de negles în vremile mai din urmă.

Înăugurarea acestui nou institut a fost o frumoasă sărbare ce s'a început cu sfințirea apei după datina și legea strămoșească.

Dl *Septimiu B. Murășianu*, căruia îi este încredințată educația națională, a ținut un însuflit discurs espunînd, în mijlocul aplauselor publicului distins și numeros, programa de activitate: creșterea tinerimii în spiritul național, în spiritul care te îndeamnă să-ți iubești patria și să te jertfești pentru ea.

După acestea au urmat declamări în limba română, franceză, italiană și germană.

Cuvîntul de încheiere a fost al dlui director *V. Popescu*. Corul elevilor sub conducerea dlui *I. Banciu*, a executat cu multă precizie *Imnul regal* și *„Deșteaptă-te Române”*.

Dela masa bogată a dlui director, unde s'au nîm mai multe și însuflite toate — ne-am depărtat cu toții, ducînd convingerea, că bun și frumos lucru 'și-a propus Dl Popescu să îndeplinească. Ajute D-zeu!

Dela masa dlui *Popescu* am plecat la adunarea societății „Brada”. Societatea „Brada” este un efect al conflictului cu Bulgarii, un efect bun al obrăzniciei și mișeliei bulgare. Societatea „Brada” își are originea în momentele de înaltă și sfîntă însuflețire a meștingului contra Bulgarilor. Atunci dl senator *Bulculescu*, presedintele adunării din grădina *Dacia*, a promis că va începe o luptă contra grădinarilor bulgari, contra celor 20—30.000 de Bulgari, cari în fiecare an duc din țeară pînă la vre-o 30.000 franci, în schimbul cărora ei asazinează pe cetățeni, completează contra Regelui și contra țării ce-i nutrește și înăvîțește.

A fost o idee purceasă din un sincer sentiment; a fost o idee care azi e pe calea fapturii, punîndu-se baze societății „Brada” care are menirea să iee din mîna Bulgarilor grădinarul și pînea ce o mîncău Bulgarii se o desferăului oropsit și milioanele ce înăvîțul Bulgaria se rămînă în țeara unde s'au cîștigat.

„Brada” are o menire pe cât de frumoasă pe atât de grea, căci va trebui să dedeă poporului la un nou ram de muncă și este știut de toți căt de anevoe începe Românul un lucru nou.

Ea nu va fi numai societate de propagandă, ci și de muncă, căci constituindu-se pe acții, prin ajutorul capitalului sau va cumpăra grădini și parte le va lucra singură, parte le va esarînda grădinarilor români. Astfel prin capitalul sau va lucra dela început pe terenul practic, ear' propagandă o va face prin ajutorul damelor, din cea mai înaltă societate a Bucureștiului, căt și prin ajutorul studenților.

Toate societățile studentești vor fi chemate să lucreze în această direcție. Spre scopul acesta în adunarea de azi s'au ales dintre studenți: *Brădescu*, *Arteni* și *L. Rusu* ca să se pună în conțe-

Eram fericit lîngă masa mea adăncit în celire și în reverii, eram fericit în capelă ingenunchiat, cu privirea ațîntită la chipul Rîstîgnitului.

Zimbetul batjocoritor al trecătorilor de pe stradă nu mă altera, alușiunile obscene mă lăsau rece. O singură dată 'mi-s'a suit sângele în cap, cînd pe țîrmul Dunării un pioner al culturii moderne a scuiptat pe reverenda soțului meu de plimbare:

— Are noroc că-'s în revereandă, că așa 'i-aș trage o palmă...

'L-am luat de braț să-l liniștesc; simțeam cum tremură.

Pe cînd am ajuns acasă, eram earăși liniștit.

Chipul Rîstîgnitului nu zimbăia cu un fel de milă, ca-și-cînd ne-ar fi zis: »De vîl urește pe voi lumea, știți că pe mine mai nainte m'a urît».

Nu mai mergeam la gimnaziu și nu mai invidiam trecătoarea fericire a trecătorilor.

Eram pe deplin încredințat că fericirea adevărată residă în inima omului și nu în averi — nu în deserte vișuri de mîrire, sau — ca să citez pe Schopenhauer — eram convins că fericirea omu' nu consistă în aceea ce omu' este ear' nu în aceea ce are, sau *reprezentă* în ochii lumii.

Nu mai doriām acum să es dintre ziduri; îmi erau dragi. Rîceala lor de mai nainte se schimbase într'o căldură binefăcătoare. Căldura cu dragostea colegilor, cărțile de studiu, rugăciunile — căldura era propria mea inimă.

N'am mai întîlnit de atunci în viață căldura aceea și sînt pe deplin convins, că n'am s'o mai întîlnesc nici-odată.

Simza.

FOITA „TRIBUNEI”.

ICOANE.

E mult de atunci!

Une-ori 'mi-se pare că sînt ani, ani mulți, și-mi închid ochii, ca să-mi aduc mai bine aminte.

A spus un mare adevăr poetul cînd a zis, că vieța numai atunci e frumoasă, cînd o privești cu ochii închii. Atunci vîd în adîncul sufletului meu palate de mîrgăritare și de coral — valurile vremii le-au nămolit și le-au cutropit, săracile!

Vîd zidurile ocrotitoare ale seminarului, aud sgomotul vesel al colegilor mei, risetul clar al nevinovăției... Și deodată se face liniște, clopoțelul a sunat de cină și toți se ridică, își împreună mîinile spre rugăciune:

— Angelus Domini!...

Mă vîd pe mine însumi în mijlocul lor, rugîndu-mă cu mîni încrucișate; mă vîd pe mine însumi bun și fericit cum eram odată — cum astăzi nu sînt!

Atunci fruntea 'mi-se întuneacă, inima mă doare și îndușat mă întreb:

Unde-'s șirurile clare din vieța-'mi?...

Nu mai sînt.

Șirurile clare de odată sînt turburi și murdare azi... Din curate și neatinse cum erau, mă pomenesc, că sînt împrăștiate, pe alocurea țerse.

Încerc să le adun și nu isbutesc.

Clipele fericite se aseamănă pasărilor călătoare: zboară în alte țări mai calde. Decăt că rănduindu-le earăși ne vin primăvara, dar' fericirea perdută

legere cu diferitele societăți studențești și să înceapă propaganda.

Astfel „Brazda”, această societate patriotică începe a pași pe calea fapturii întărită prin focul tinerimii, apostolatul femeii, cumpătul și avutul bătrânilor.

Saul.

Cronica zilei.

Sibiu, 26 Sept. n. 1900

Memento. 27 Septembrie: Congregație extraordinară a comit. Alba-Inf.

29 Septembrie: Petrecere și teatru în Brad.

30 Septembrie: Adunarea generală a învățătorilor din dieceza Caransebeșului în Oravița. Concertul corului plugariilor de acolo.

1 Octombrie: Congregația de toamnă a repres. cotelului Brașov.

2-3 Octombrie: Ședințele comisiei verif. a comitetului municipal din Sibiu.

Din Austria. În vorbirea adresată alegătorilor sei, baronul **Dipauli** a accentuat, că dizolvarea reichsrathului n'a fost idee fericită, pentru că numai radicalii vor avea foloasă din ea. Pacea nu se va restabili și ordine nu se va face pe calea aceasta. De altă parte absolutismul e foarte îngrijorător, ales pentru raporturile ce le are Austria cu Ungaria. Altă scăpare nu este decât întrarea parlamentului austriac în ape normale și punerea sa pe muncă rodnică. E o dorință generală aceasta în Austria; dar cum se prevestește va rămâne dorință deșăartă!

Nou doctor român. Dl. **Ioan Bucur**, fiu de țăran fruntaș din **Sicadate**, student al fundației Gozdu a luat Joi, la 20 Septembrie diploma de doctor med. univ. la universitatea din Budapesta.

O năvălă românească în Budapesta. Marți, în 18 l. c. s'a ținut în Budapesta o adunare a dlui **Eugen Pădărean** avocat cu d-șoara **Ecatrina Mezei**, fiica dlui **Ioan Mezei**, jude de Curie, despre care un corespondent ocazional ne scrie o corespondență mai lungă, din care estragem următoarele: Cuvânt s'a ținut în biserica catolică din „Józsefváros”, fiind preot cununător dl. **Nicolae P. Rafiu**. Nași au fost dl și doamna **Ioșif Pop**, jude de Curie. Surori de mireasă și frați de miri au fost: d-șoara **Gabriela Mezei** cu domnul **George Pădărean**, d-șoara **Elena Fabian** cu dl. **Eugen Mezei**, d-șoara **Eleanora Pădărean** cu dl. **Ioan Mezei**. În biserică a fost de față „numeros și ales public”. La casa dlui Mezei, unde s'a ținut și ospetul, nuntăzii au fost întimpinate cu „Deșteaptă-te Române”. Ospetul a ținut până în zori de zi, în veselie plăcută românească.

Dela Teatrul Național din București. Deschiderea stagiunii va avea loc, în mod irevocabil, Sâmbătă, 23 Septembrie v. În acest scop lucrările de reparație continuă cu multă activitate. Precum s'a anunțat în parte, ca un omaj adus memoriei neuitatului bard dela Mircești, stagiunea se va începe cu splendida lui creație: **Ovidiu**. Rolurile principale vor fi susținute de d-nele: **Armanda Romanescu**, **Gănescu**, **Hasnaș**, **Levanda**, **Alice Georgescu** și **Alexandrina Alexandrescu** și de d-nii: **C. Notara**, **Ar. Demetriad**, **G. Petrescu** și **I. Nicolescu**.

Procesul criminal bulgărești vor fi judecate cu siguranță — așa scrie „România Jună”, — în ziua de 2 Octombrie, anu' la 25 Septembrie v. Cum s'a anunțat, judecarea procesului va dura cel puțin o săptămână.

D-șoara Laura Vlad în ședința de ieri a comitetului „Asociațiunii” a fost aleasă învățătoare provizorie a școlii civile de fete a „Asociațiunii”.

D-șoara Cornelia Mușiu Urechiă din Sibiu, e aleasă profesoară la școala de fete din Arad.

Ardelean mort pe câmpul de război în China. În lupta dela Paitang, dată săptămână trecută între Boxeri și trupele aliate europene a căzut și un ardelen: cadetul marinar **Ludovic Papp**, fiul lui **Papp Béla**, general de honvezit în Cluj. Era numai de 19 ani cadetul și absolvase școala de marină din Fiume numai în vara aceasta. M. Sa Monarchul a trimis prin adjunctul său general-major **Bolfras** telegramă de condoleanțe generalului.

Moarte oribilă. Soția proprietarului **Adolf Redner** din **Királyludella** (în nordul Ungariei) zilele trecute plecase la oraș cu trăsura. La un scobor pe drumul de munte caii s'au spărat de o pucătură și au luat-o la fugă pe deal în jos. Femeia fiind se săra din trăsura și s'au acățat hainele în roate și astfel a fost tirată până ce și-a dat sufletul. Când drumarii au găsit-o s'au oprit și au vădit-o moartă, atrăgându-i fașii carnea de pe trup.

Dela „Reuniunea sodalilor români”. La fondul pentru acuirea unei case cu hală de vânzare pentru „Reuniunea sodalilor români din Sibiu” au mai contribuit cu câte 20 bani următorii: **Moșin Cerbu**, paroh, **Aneta Cerbu** n. **Moșin** (Păru), **Dăvace Giurea**, paroh, **Mariș Giurea** n. **Tănase** (Trăneșe), **Sever Chețanu**, inv. (Poiana), **Petru Simion**, contabil la „Concordia”, **Cornelia Simion** n. **Duma**, **Constantin Simion**, june, **Dezsi (Quandi)**, **Victor Quandi**, restaurator, **Demetriu Cămpăan**, arhivar consist.; **Maria Cămpăan**, diaconesă, **Cornelia** și **Cornel Cămpăan**, **Lazar Tritean**, conghruist, **Ioan Mihai**, presbiter, **Alia Mihai**, jună.

Din Macedonia. Dl. **V. Dan**, cunoscut patriot român din Macedonia, a dăruit o frumoasă clădire pentru școala de fete și băieți din comuna **Nevešta**. Comunitatea română din acest oraș a comandat un frumos portret al dlui Dan, pe care îl va atârna pe una din sălile vechi școale. Tot din Macedonia ne vine știrea, că dl. ministru al instrucțiunii publice din România a dat o circulară către rectorii școlilor din Macedonia, ca să iee dispozițiuni pentru înființarea de școli în toate orașele și comunele unde există o școală românească.

Câți ani trăiește un cal? Săptămâna trecută a murit în Aiud un cal, care conform afirmării câtorva oameni demni de încredere, era de cincizeci și unu de ani. Stăpânul calului spune, că îl avea de 35 ani și era când îl cumpărase încă deja cal bătrân.

Malarie în Boemia. Se raportează din Praga, că în părțile nordice ale Boemiei s'au ivit foarte multe cazuri de malarie. În spitalele orășenești și în cel regnicolar din Praga sunt în îngrijire medicală mulți bolnavi de malarie.

Monumente celtice în Cluj. Învățătorul **Orosz Endre** din **Aphidia** începu încă în primăvară săpături în hotarul comunei, aflând în cursul săpăturilor un cimiter celtic. Obiectele adunate de **Orosz** din acest cimiter străvechi, au cu atât mai mare valoare arheologică, cu cât în întreaga monarhia austro-ungară singur numai în muzeul arheologic din Viena se află obiecte asemenea celor aflate la **Aphidia**. S'au aflat în cimiterul acesta numeroase morminte în stare nedeteriorată, în ele vase, oase, obiecte, de lux, scule, fibule, lănci, urne, oale, tăiere, vase de lut etc., cari datează de prin secl. III.—IV. înainte de **Christos**. Toate acestea, săptămâna trecută au fost transportate în muzeul de anticități aflător în casa primăriei Clujului.

Năpustiți de fiare sălbatice. Ni-se scrie, că în jurul Bistriței, și mai cu seamă în hotarul comunelor de sub munte fiarele sălbatice s'au înmulțit așa de mult, deosebi porcii sălbatci și urși, încât locuitorii spre a-și apăra bucatelul și vitele în contra rapacității fiarelor, s'au siliți să petreacă noaptea la hotar făcând focuri cu bobotaie mare pentru a împiedeca astfel năvala dănilor, fiindcă arme nu au, cu cari să se apere contra lor.

Convocare. În înțelesul ordinațiunii **Vn. consistor gr-or. român** din **Arad** nr. 6641/900 convoca adunarea constituantă a Reuniunii învățătorilor dela școlile populare confesionale gr-or. române din protopopiatele **Timișoara**, **Comloș**, **7 Octombrie** a. c. st. p. după **Amezi** la 2 ore, în **Timișoara-Fabric**, în școala română de băieți.

Obiectele adunării: stabilirea statutelor și constituirea provizorie a Reuniunii.

Timișoara, 23 Septembrie 1900.

Emanuil Ungurianu, comisar consistorial.

Concert în Bistrița, împreună cu teatru și joc, aranjat de meseriașii români din Bistrița, se va țină Duminică, în 30 Septembrie 1900, în ospătăria orașenească centrală de acolo, sub conducerea lui **M. Kraus**, dirigent de cor. Începutul la 8 ore seara. Venitul curat este destinat în favorul fondului Reuniunii meseriașilor români din loc. Prețul de intrare: locul I. 1 cor. 60 bani; locul II. 1 cor.; locul III. și locul de stat 60 bani. Suprasolvirile se primesc cu mulțumită și se vor cuita publice. Căderile de joc a 50 bani și bilete de intrare seara la casă. Programul: 1. „Dorule o dorule”, cor mixt în 4 voci. — 2. „Rămăi sănătoasă”, cor mixt în 4 voci. — 3. „Coloana de atac”, poezie de **George Coșbuc**, declamată de **Ioan Chochisa**, sodal cojocar. — 4. „Mândruță ce gândești”, cor mixt în 4 voci. — 5. „Jidani la bătaie”, monolog predat de **Nicolae Dobog**, sculptor. — **Drumul de fer**, comedie cu cântece într-un act. Persoanele: **Ioana**, fată în casă; **Măriața Șerlean**; **Sava**, țigan tinăr; **Ioan Chindriș**; **Mama Balas**, economă; **Măriața Titon**; **Adela**, fiica lui **Nalbă**; **Veronica Radu**; **Manole**, ardelean; **Vasile Ghișoiu**; **Manolachi**, fiul lui **Manole**; **Ioan Pop**; **Cocoana Matachi**; **Nalbă**; **Ioan Cechisa**; **Cocoana Calapi**; **Năduv**; **Aurelia Titon**; **Radu**, inginer topograf; **Alexandru Pop**.

Ziarist englez la București. Un redactor al marelui ziar englez „Times” a sosit la București. Immediat confratele englez s'a prezentat la ministerul român de externe pentru a cere informațiuni asupra conflictului româno-bulgar.

Însoțirea de credit satească sistem Raiffeisen din Timbav (cercul **Noerich**), înființată la stăruința comitetului central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”, primind zilele acestea statutele aprobate de tribunalul reg. din Sibiu — își va începe în curând activitatea. Însoțirea numără aproape 60 membri.

Congresul savanților catolici. Luni după amiază s'a ținut în München ședința de constituire a congresului savanților catolici, în prezența ducelui **Ludovic de Bavaria** și altor duci și ducese. Au sosit la congres cam patru sute de savanți catolici din toate țările europene. President a fost ales profesorul **Laparent** din Paris. După constituirea năunții **Sambuceli** într-un discurs în limba latină a accentuat însemnătatea raportului dintre religie și știință. În numele guvernului **Bavariei** a salutat congresul ministrul de curte **Landmann**, spunând că congresul voește să se dovedească că ce mare preț se pune în cercurile catolice pe scrutățile științifice.

Furt de trei milioane. Din villa bancarului **Wrede** din **Berlin** fapătorii necunoscuți au furat Sâmbătă hârtii de valoare în preț de trei milioane de marce. Luni hârtiile au fost aflate într-un cupou de tren în **Friedrichsburg**, lipsind din ele numai preț de 1500 marce. Furii intraseră în vilă și deschiseră **wertheimiana** cu chei false. E bănuț de acest furt fostul portar al viliei.

La
Abonament lunar
pentru
Septembrie st. vechi
învăță
Administrația ziarului „TRIBUNA”.

Ultime știri.

Răspunsul Rusiei.

Londra, 25 Sept. n.

Correspondentul din Viena a lui „Daily Chronicle” scrie, că Rusia a răspuns la nota germaniei. Răspunsul e scris în termeni amicalii, dar nu aprobă propoziția și în urmă pune întrebarea, că nu ar fi mai bine a începe tratativele de pace și ca prim punct să se desbată pedepsirea vinovaților?

Bibliografie.

Istoria politice, după **Sir. Frederick Pollock**, de **Teodor V. Păcășian**, Sibiu, tiparul „Tipografiei” societate pe acții. Editura autorului. Pe 13 coale 8° mic în broșura aceasta dl. **Păcășian** ne dă idei și cunoștințe despre originea politice și a scrutărilor științifice în filosofia greacă, despre „evul mediu și renașterea” cu referință la istoria politice, „secolul XVIII. și contractul social” și „teorii moderne despre suveranitate și legislație”. Cât pentru stil și limbă, dl. **Păcășian** e cu mult mai bine cunoscut publicului român prin scrierile sale de până acum decât se fie lipsă a pune în vedere acul stilului ușor și curat românească al broșurii „Istoria politice”.

Prețul de 1 coroană (în România 1 fr. 25 bani) e minimalul preț ce se poate preface pentru o scriere bună, instructivă și folositoare, cum e „Istoria politice”. Credem deci, că publicul românesc nu va pregeta să și-o procure. Se capătă la autor, în Sibiu (**Nagyszeben**), **Hechtgasse** nr. 16.

„Lupta pentru drept”.

— Voci de presă. —

„Dreptatea”.

„Trebuie să fim bucuroși când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

„Lupta pentru drept” e creațiunea aceluia geniu juridic **Dr. Rudolf de Ihering**, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui **Păcășianu** însă e mult superioară traducerilor anterioare și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, având pe lângă asta avantajul de a ne prezenta penultima ediție a originalului nemțesc, ediție apărută cu un an înaintea morții lui **Ihering**, care a supus-o unor modificări, cari înlocuiesc stilul științific greoiu în antia ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor ne-specialiști în materie de drept.

O carte bună. Zilele acestea a apărut o broșură de 65 pagini 4° mic, intitulată „Buna chiverniseală”, dând sfaturi și îndemnări de muncă și crutare, în limbă ușoară, pare-că anume scrisă pentru popor, și spriginindu-i îndemnul pe dinde vicia ome-nimei. Această carte, al cărei titlu e: „Buna chiverniseală”, carte pentru toți, întocmită după ideile lui **Samuil Smilde**, de **Teodor V. Păcășian**, cuprinde următorii capitoli: Munca și sîrguința; Obicuința de a chivernisi; Lipsa de îngrijire; Buna chiverniseală, chiverniseala și regulile chiverniselei.

Sigur „Buna chiverniseală” a dlui **Păcășian** satisfacă unei lipse de mult simțită în literatură populară instructivă. Preoții, învățătorii, directorii școlari au la dispoziție în „Buna chiverniseală” cea mai potrivită carte pentru a o recomanda poporenilor și a o pune în mâinile elevilor ca premiu de esamene. Costă numai 40 bani (20 cruceri) și se poate procura direct dela autor (Sibiu, **Hechtgasse** nr. 16), ori prin administrația „Tribunei”.

A eșit de sub tipar în editura **Librării Sococ & Comp.**: **Documentele românești din arhivele Bistriței**, partea I, de **N. Iorga**.

Prețul 4 lei.

Tablouri românești.

La administrația „Tribunei” se află de vânzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-căreia case românești: Portretul metropolitului **Andrei** baron de Șaguna . . . cor. — 40
Portretul metropolitului **Sterea Suluțiu** . . . — 40
Portretul dlui **Dr. Ioan Rafiu**, în mai mic cor. — 30, în mai mare . . . — 40
Portretul dlui **Dr. V. Lucaciu** . . . — 40
Portretul profesorului **Gregoriu Silași** . . . — 30
Portretul **Il. Sale** dlui **Dr. D. Radu**, episcopul **Lugojului** . . . — 30
Prefectul **Avram Iancu** în fruntea ostirii . . . — 40
Catedrala din **Blaj** . . . — 60
Conferența națională dela 1894 . . . 3.—
Românii la **Debrețin** . . . — 60

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, recomandă următoarele note pentru piano:

R. van Saanen, cunvinte de **M. Eminescu** „Doina codrului” . . . — 75
I. Paschill, Cuvinte de **I. Dorianu**, Așa „mi-e scris, romanță pentru voce și piano” . . . — 50
F. Demeier, **Soirées de Bucarest**, vals „Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano de In D. Bulan” . . . — 50
I. Villacrosse, De ce „mi-ai zis odinioară, romanță” . . . — 75
Pavotte de la Princesse „Marie” de **Michel Margharitescu** . . . — 75
Zéphir, Polca mazurca de **G. Ionescu** G. Vasiliu, **Freamătul Zăvoului**, horă C. Felix, Cuvinte de **I. Dorianu**, Vals conjugal pentru voce și piano . . . — 50
Radu D. Rosetti, E vre-un loc uitat de oameni, reverie pentru voce și piano I. Paschill, **L'Amitié**, vals . . . 1.—
Ai plans și tu v'odăși? Romanță pentru voce și piano de **Ernest I. Alexandrescu** . . . — 50
Un înțeleg, De **E. I. Alexandrescu** . . . — 50
Pictoriilor! De **E. I. Alexandrescu** . . . — 50
Un fir electric, De **E. I. Alexandrescu** „L'Affection”, Polca franceză pentru piano de **C. D. Belortu** . . . 40
De Brăila la Gênes, Galop pentru piano de **C. D. Belortu** . . . 50
Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano **Ioan D. Burlan** . . . — 50
Souvenir de Zürich, Polca mazurca de **Anton Kneisel** . . . — 50
Gas de quart original, De **Mayer Lutz** . . . — 50

La comanda de din afară se se adaugă pentru porto postal încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

„Băncile de emisiune și circulațiune monetară”, în special Banca națională română, de **A. D. Damianof**. — București, editura „Nouei Reviste Române”. Prețul 1 leu 50 bani.

Politica noastră națională.

Sub titlul acesta general a apărut o interesantă broșură ce poartă titlul următor:

— Rolul dlui **D. A. Sturdza** în chestiunea națională. Studiu istorico-politic de **Teodor Raica**, profesor gimnazial. **Ploiești**, Tipografia „Democratul”, 1899. Format 8° mare, 160 pagine.

Interesantul studiu al zelosului naționalist, dl. **Raica**, e merit pentru lumea politică din România, dar din nenorocire ne privește foarte mult, dacă nu exclusiv și pe noi. E o lectură foarte folositoare, dacă nu necesară, tuturor bărbaților noștri, cari se necesază de politică. În marea crasă politică națională, care nici astăzi nu s'a sfârșit, dl. **Raica** aruncă prin studiul său o intensivă lumină, care va servi multora spre orientare în situația noastră. Câteva costă 1 leu 25 bani, sau 1 cor. 20 bani. Se poate comanda direct dela autor, ori prin librăria noastră.

„Ilustratele Iancu” Au apărut, nu una, ci două deodată. Prima ne înfășoază într-un splendid peisaj cimitirul din Tebea.

Pe aceasta se mai celes și niște versuri potrivite din Sion:

Mii de mii de ani de-or trece
De amar și de nevoi,
N'or pute că să îneca
Suvenirul din noi.

A doua ilustrație ne reprezintă „Goromul lui Horia”. Sub el se vede o mulțime de oameni, pe lângă cari apare în toată mărimea sa giganticul arbore secular.

Amândouă ilustrațiile sunt lucrato cu fineț adevărat artistică.

De aici încolo deci se folosim numai ilustrate românești, și între ele mai ales „ilustratele Iancu”, din cari vor mai urma o serie întreagă.

„Țiganiada” sau „Alexandria ai țigănească”, o preafrumoasă povestire în 12 cântări și vre-o 5000 de stichuri, scrisă Ioan Budai Deleanu, de ear' acum din nou scoasă și pe înțeles întocmită de **V. O.** — Editura librăriei **Ciurcu** în Brașov. Prețul 45 cr.

Cășătorile patriarhului **Macarie** de **Antiochia** în țările române (1653—1658), teză pentru licență în istorie, de **Emilia Cioran**. București, stabilimentul grafic **I. V. Sococ**.

„Povestea priveghetorei”, după „Înșiră-te Mărgărite”, de **I. Manliu**. Estras din publicațiunea „Lui Titu Maiorescu, Omagiu”. București, stabilimentul grafic **I. V. Sococ**, str. Berzei nr. 59. Prețul 25 bani.

Sosiți în Sibiu.

La 26 Septembrie n. 1900.

Hotel „**Împăratul Romanilor**”: **Mikó**, comite-suprem din **Ciuc-Sered**; **Radnoffay**, colonel din **Bilac**; **Dr. Dăianu**, profesor din **Blaj**; **Nagy**, inginer din **Aiud**; **Klein**, medic veterinar din **Blaj**; **Klein** din **Budapesta**, **Weinbacher**, **Wagner**, din **Viena**, **Roll** din **Brașov**, comercianți.

Hotel „**Neurhrer**”: **Jochmann** din **Praga**, **Ascher** din **Aiud**, comercianți; **Dr. Nemes**, director din **Făgăraș**; **Bauer**, actor, d-na **Gálffy**, prievatieră, din **Viena**.

Hotel „**Meltzer**”: **Carolina Löw**, privată din **Orăștie**; **Haupt** din **Cinou-mare**, **Paraschivescu** din **Ploiești**; **Jochmann**; **Janny** cu soția, ospătar din **Orăștie**.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 26 Sept. n. 1900.

Hărte-monetă română	Cump.	18.96	vend.	19.06
Lire turcești	—	—	—	—
Imperiali (15 R. aur)	—	—	—	—
Galbeni	2.50	—	2.56	—
Galbeni	11.80	—	11.42	—
Napoleon-d'ori	19.20	—	19.30	—
100 Marce germane	118.—	—	118.60	—
Livre sterling	24.—	—	24.28	—

Bursa de Budapesta.

Din 24 Sept. n. 1900.

Renta de aur 4%	95.70
„ „ 4%	90.80
„ „ val. cor. 6%	90.60
Împrumutul căilor ferate ung.	97.50
Bonuri rurale ung.	90.—
Obligațiunile desp. slavone	92.50
Loturi pentru regularea Tisai și Saghe	98.35
Renta de hărte austriacă	142.—
„ de argint austriacă	97.35
„ de aur austriacă	96.75
Loturi austriace din 1860	182.—
Acțiunile băncii austro-ungare	171.—
„ de credit austr.	650.—
„ de credit austr.	665.—
Scuturi fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	102.—
Galbeni imperiali	11.42
Napoleon-d'ori	19.30
Mărci 100 imp. germane	118.80
Londen 10 Livre sterlingi	242.—

Bursa de Viena.

Din 24 Sept. n. 1900.

Renta de aur 4%	114.45
Renta ung. v. c. 4%	90.80
Împrumutul căilor ferate ung.	98.40
Bonuri rurale ung.	89.65
„ „ desp. slavone	93.—
Renta de hărte austriacă	97.20
„ „ argint austriacă	97.—
„ „ aur austriacă	115.30
Loturi austriace din 1860	132.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1706.—
„ de credit austr.	667.—
„ de credit austr.	650.—

Bursa de București.

Din 10 Sept. v.

5%	Renta perpetuă	4%	Fonc. rur.	74 1/2
5	1881 69	6	urb. Buc.	77 1/2
5	1892 98			

Das XIX. Jahrhundert in Wort und Bild.

Politische und Kultur-Geschichte
von Hans Kraemer

in Verbindung mit den hervorragendsten Fachmännern
mit über 1400 Illustrationen, 180 farbigen und
schwarzen Kunstblättern, zahlreichen Facsimiles, Spottbildern etc.

Eine glänzende Uebersicht

über den Entwicklungsgang
auf allen Gebieten des geistigen und praktischen Lebens
während des verfloßenen Jahrhunderts!

Haupt-Abschnitte: Staaten- u. Völkergeschichte
Bildende Künste • Musik • Forschungsreisen • Physik
u. Chemie • Elektrotechnik • Post- u. Verkehrswesen •
Technik u. Industrie • Sozialpolitik • Rechtspflege u.
Gesetzgebung • Völkerrecht • Architektur u. Kunst-
gewerbe • Himmelskunde • Heilkunde • Ausgrabungen •
Photographie • Mode • Die Frauen • Theater u. v. a. m.

Monumentales Prachtwerk in 4 Bänden à 16 Mark

Auch in 80 Lieferungen à 60 Pfg. zu beziehen.
Berlin, Leipzig. Deutsches Verlagshaus Bong & Co.

Szebenvármegye alispánja.

18066 sz.
I. 1900.

[329] 1—1

Hirdetmény.

A nagyseben-kisdiszodai t. h. közút 6—8 km. szakaszának áthelyezési, valamint az ezen szakaszon levő 7/a sz. átérész és 7 sz. Szevizhid újrapítésére vonatkozó munkák biztosítása céljából 1900. évi október hó 5-én délelőtt 10 órára Szebenvármegye alispánjánál a vármegyei ház tanácskozási termében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyzeni ohajtók felhívának, hogy a fenti munkákat végrehajtásának elvállalására vonatkozó az előírányzott 13076 k. 98 f. költség után számítandó és a részletes feltételekben előírt 5%-os bányapénzzel ellátott irásbéli zárt ajánlatokat a kitűzött nap 9 órájáig a vármegye alispánjánál annyival inkább adják, mert a későbbben érkezett ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni.

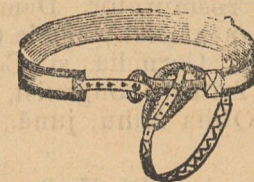
A szóban forgó munkálata vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a szebenvármegyei építészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban megtekinthetők.

Nagy-Szeben, 1900. évi szeptember 25-én.

Reissenberger,
alispán.

Bandage patentate de vătămături

fără arc de presat la corp cu pelolă învîrtitoare.

Această construcție cu totul nouă o pot recomanda cu siguranță ori-cărui suferind de vătămătură pătimaș de cele mai învechite și cele mai grele boale și ocupat fiind cu cele mai grele lucrări, de oare-ce aceste bandage de vătămătură se pot purta zi și noapte fără nici o greutate și dând cel mai bun efect. Cele mai laudabile scrisori de recomandări dela autorități medicale stau la dispoziția ori-cărui. Măsura trebuie dată în modul următor:

1. Circumferența în centimetre împrejurul corpului măsurată în direcțiunea locului de vătămătură. 2. În care parte e vătămătura, dacă e la dreapta, la stânga sau în ambele părți. 3. Mărimea mai deapoe a vătămăturii d. e. mărimea unui ou de găină, de gască sau mărimea ca un pumn.

Prețul după bucată: Unilaterală lei 14 —, Bilaterală lei 24.—

Prețurile sînt franco cu emballage în fiecare loc din România.

Model de întrebuintare ilustrat se trimite gratis la cerere.

O Neupert Nachf., Bandagenfabrik,

Wien, I., Graben Nr. 29/A (în curte).

[194] 19—20

Espedează prompt contra ramburs.

Legea veterinară

atât de mult folosite de tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folosite. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stînd cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiiului.

Farmacia lui F. I. R. Hotter la »Sfântul Iosif« în Viena, calea Schönbrunn nr. 182

Absorbinol-Hotter

1/2 flacon fl. 6 —, 1/2 flacon fl. 3.50.

Depărtează toate ecrescențele și așezările unsuroase, fără a cauza stricăciune pîrului. Întărește vinele slăbite și atacate de boală, depărtează toate modăile de pe mușchi și recorește toate aprinderile; indeosebi e foarte sigur leac contra poachelor, umflăturilor de glesne, modărilor dela copite, genunchilor groși, modărilor de pe vine, oaselor îngroșate, umflăturilor, unde de acestea se ivesc. Vindecă tremurarea genunchilor și toate contușiunile.

Praf de nutremînt-Hotter
pentru cai și vite corne

1 pachet 80 cr.

Excelent adăos la nutreț pentru a conserva animalului puterea și sănătatea; folositor la toate boalele de rinichi, de beșică și de nervi.

Unsoare-Hotter
contra osului mort

1/2 borcan fl. 2.—, 1/2 borcan fl. 1.20.

Depărtează osul mort și ecrescențe de os chiar și în casuri învechite, după întrebuintare de 4—6 săptămîni.

Preparate veterinare

1 flacon fl. 1.20.

Conservă vinele și mușchii puternici și vioi până la vîrstă înaintată, după frecări cu acest fluid animalul devine capabil de cele mai mari strapate și training. E cu surprinzător efect întrebuintat și la toate urmările de prea mari sforțări, la ologire, reumă și înțepenire.

Praf-Hotter pentru rimători

Nr. I. și II.

1 chilo . . fl. 1.20.

Cel mai bun mijloc dietetic pentru așezarea poței de mîncare și prin aceasta a promova creșterea rimătorilor; excelent leac contra orbalului. [157] 89—104

Nr. II. a se folosi peste tot locul.

Leac de colică-Hotter

1 flacon fl. 1.50

contra tuturor soiurilor de colică și incuier de ud la cai, cum și contra umflărilor la vitele corne.

Training-fluidul-Hotter

1 flacon fl. 1.20.

Conservă vinele și mușchii puternici și vioi până la vîrstă înaintată, după frecări cu acest fluid animalul devine capabil de cele mai mari strapate și training. E cu surprinzător efect întrebuintat și la toate urmările de prea mari sforțări, la ologire, reumă și înțepenire.

Praf-Hotter pentru rimători

Nr. I. și II.

1 chilo . . fl. 1.20.

Cel mai bun mijloc dietetic pentru așezarea poței de mîncare și prin aceasta a promova creșterea rimătorilor; excelent leac contra orbalului. [157] 89—104

Nr. II. a se folosi peste tot locul.

Leac de colică-Hotter

1 flacon fl. 1.50

contra tuturor soiurilor de colică și incuier de ud la cai, cum și contra umflărilor la vitele corne.

Lemne de foc

neplutite, sănătoase și îndesate se
află de vînzare:

1 stînjîn metric în magazin . 8 fl.

1 stînjîn metric adus în curte 12 fl.

Comandele sînt a se adresa la

Ilie Măcelariu
în Gurariului

[327] 2—

sau
Vasile C. Osvadă
în Sibiu.

15 obiecte numai fl. 3.05.

Nici-odată în viață nu vi-se mai dădă rarisca de a avea pentru numai fl. 3.05 următoarele obiecte:

- 1 ciornic anker-rem. de nickel, iubilar, cu mers punctual, garanță pe 3 ani.
- 1 lanț-panter veritabil de goldin sau de nickel.
- 2 inele de goldin imitație în cel mai modern fason, cu similitudine deosebită.
- 2 butoni de manchetă, aur dublé, guillocheate, cu mecanism.
- 3 butoni de piept (chemisettes). [286] 7—15
- 1 buton patent pentru guler.
- 1 ac de cravată foarte fin.
- 1 „Futteral“ pentru ciornic „anker“.
- 1 oglindă de buzunar cu etui.
- 2 cercei de argint veritabil, fasonul cel mai nou.

Toate aceste 15 obiecte foarte frumoase, împreună cu ciornicul anker-remontoir costă numai fl. 3.05.

Aceleași 15 obiecte, dar în loc de ciornicul patent-reform-anker cu un ciornic iubilar patent-goldin, care suplinește perfect un ciornic de aur, cu garanță de 3 ani, costă numai fl. 6.10.

Ce nu convine se schimbă bucuroși, ori se retrimite banii, prin ce ori-ce risc este exclus.

Anunțuri asemănătoare sînt avertisări. — Se capătă a casa, ori cu rambursă dela

E. Holzer,

depozit în gros de ciornice și aurării,

Furnisor al reuniunii amplotașilor de stat dela

căile ferate ces. reg. austr. etc.,

Cracovia, Stradom 18 (Austria).

Conspete ilustrate gratis și franco.

Cartea

Stuparilor săteni

de

Romul Simu, învătător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiiului“

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea aceste

ărți folosite a umplut un gol adînc simi-

ta literatură stuparilor. Broșura este scri-

ta în frunză învătător, stupar priceput. Ea

trătează pe scurt tot de ce are trebuință un

stupar. Se recomandă cu deosebire ca prem

pentru școalele noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeară a *Ardealului*, și cu deosebire *Munții-Apuseni*, patria lui *Horia* și *Iancu*, să citească scrierile lui *Silvestru Moldovan* anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murășului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt facute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, isvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„*Liga română*“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. *Silvestru Moldovan* a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce într-adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comandele se pot face la

Librăria W. Krafft.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici. 12 culeș tip, broș, elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 6 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culeșor-tipograf. Un exemplar 30 bani.
7. Toiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Iguat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din gîrlul Năședului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojana Născovă, tradusă în limba română de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrani. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldărușă cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genet. Un exemplar 16 bani.
19. Cernăsoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un poezor îndărălnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1866). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Vîntură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoica. Din fanteziile lui Nicolae Gogo. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Veciul. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgarăritul. Comedie de Molière. Un exemplar 60 bani.
30. Lumea prostilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născu-lămpărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-lămpărateasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Culeș de dăscăli Ioan F. Lăsar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa țărănească. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Răsăritul pînărilor. Poveste de Nicolae Trămbițanu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Millet. Novela de I. Turghenev. Tradusă din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 80 bani.
47. O cută de aur. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poessii populare »Căntecul bătrânești«. Din culeșurile lui I. Pop Eteganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librarilor și pes-e tot vînzătorilor, se dă rabatul convenit.

Se află de vînzare în librăria W. Krafft în Sibiu.